

Nr 480

Av herr Nilsson, Hjalmar, m. fl., om sänkning av nöjesskatten för
biografföreställning.

(Lika lydande med motion nr 569 i Andra kammaren)

Liksom i andra länder där televisionen byggs ut och vinner större anslutning har också besöksfrekvensen på de svenska biograferna fortsatt att mattas. Riksdagen har vid två tillfällen beaktat detta genom att sänka nöjesskatten från 38 % till 33 och från 1 juli 1960 till 25 %. Motsvarande utveckling i USA och England har föranlett i förstnämnda land slopande av all nöjesskatt på biljetter under en dollar och i England helt slopande av skatten.

Redan vid 1960 års lagtima riksdag föreliggande frekvensminskning hade — om biografernas tidigare lönsamhet skulle bevaras — bort föranleda en nöjesskatt på blott 11 %. Enligt siffror, kontrollerade och framräknade av auktoriserad revisionsbyrå, har sedan dess biograferna i Stockholm i förhållande till 1959 förlorat ytterligare 4,5 % av sin frekvens och i jämförelse med 1956 — året före TV — 39 %. Motsvarande siffror för Göteborg och Malmö, som haft sändningar ett år kortare tid, är 8,8 resp. 8,5 och sedan 1956 resp. 36,5 % och 30,0 %. Städer som ännu senare infogats i TV-nätet uppvisar i jämförelse med 1959 betydligt större minskningar: Hälsingborg 35,2 %, Jönköping 17,7 %, Karlskrona 26,1 %, Sundsvall 28,9 %.

Beklagligtvis är nöjesskatteredovisningarna icke så specificerade att det är möjligt att utan betydande arbete nu framlägga siffror för t. ex. hela den TV-täckta delen av landet, men det finnes ej anledning förmoda att utvecklingen där skulle vara nämnvärt annorlunda än den som har åskådliggjorts med dessa faktiska siffror, allra helst som sändningstiden successivt utsträckts.

Då biografnöjesskatten höjdes kraftigt 1948, angavs åtgärden vara av tillfällig natur och förestavad av statsfinansiella skäl. Den drabbade då en rörelse i expansion. På grund av besöksfrekvensens successiva sänkning är skattens statsfinansiella betydelse numera mindre, ja tämligen obetydlig, och drabbar nu en rörelse, som synbarligen aldrig kan tänkas återvinna sin tidigare ställning. Allt talar sålunda för att det numera i vart fall icke finnes någon anledning att beskatta biograferna hårdare än andra nöjen, såsom dans, varieté, cirkus, boxning m. m., som har 15 % skatt mot biografernas 25 %. Därtill måste en sådan åtgärd bidra till att vidmakthålla vissa biografer, som ändock fortfarande lämnar viss skatt till stat och kommun, vilken helt skulle bortfalla om de nedlades.

Att en sådan synpunkt icke är utan betydelse framgår av att sedan 1957 antalet biografier i landet minskats med 161 till den 1 januari 1961. Det anses att åtskilliga därutöver — ett 50-tal — nedlagts utan att anmälan därom ännu hunnit ingivas. Flertalet biografier som nedlagts återfinns icke bland de allra minsta, vilket man skulle förmoda. Detta beror säkert på *dels* riksdagens beslut om återbäring av nöjesskatt med högst 125 kr. per vecka för sådana biografier, som ger högst fyra föreställningar per vecka, frånsett matinéer, och *dels* på att filmägarna i enlighet med riksdagens önskan beviljat lättnader i fråga om filmhyresberäkningar för de minsta av dessa biografier. Flertalet nedlagda biografier finns i stället i den grupp, som ger 4—7 föreställningar, samt bland förorts- och kvartersbiografier med 10—14 föreställningar. Detta ger anledning till att ifrågasätta, om man icke genom att utvidga den av 1960 års riksdag beslutade nöjesskatteåterbäringen på 125 kr. per vecka till att gälla alla biografier skulle vinna syftet att alla biografier med en måttlig fast kostnadssumma skulle erhålla viss täckning för sina grundläggande utgifter, innan skatt började uttagas. Helt säkert skulle en sådan åtgärd medverka till att åtskilliga biografier fick leva vidare, vilket inte minst vore önskvärt på sådana platser eller förorter, där endast en biograf finnes. Detta är icke heller utan betydelse för att upprätthålla en svensk filmproduktion.

Med stöd av ovanstående får undertecknade motionärer föreslå,

att riksdagen måtte besluta att nöjesskatten på biograf-
ferna från den 1 juli 1961 skall utgå med 15 %

samt att alla biografier äger avräkna upp till 125 kr. per
vecka i nöjesskatt.

Stockholm den 26 januari 1961

E. Hjalmar Nilsson

Erik Olsson

Ragnar Sveningsson

Erik Hagberg

Nr 481

Av herr Nilsson, Yngve, m. fl., om visst undantag från schablon-
taxering av fastighet.

(Lika lydande med motion nr 553 i Andra kammaren)

Stockholm den 26 januari 1961

Yngve Nilsson

Ragnar Sveningsson

John A. Arvidson
